

‘રહી રહી મળે આ બહાર મુંબઈ’ રહી છે.

આશકોંકી જન

ઉર્ફ

માશુકોંકી પહેયાન.

આશકોંકી જન હે માશુકોંકી પહેયાન હે
દેખયે ઇસકો અબી આઈ હે તાઝા યહ બહાર.

—ૐ૦ૐ—

પ્રગટ કરનાર

ગુપ્તાસાહિબ ગાઝીયાબાદી.

પ્રોપ્રાઈટર એન્ડ મેનેજર.

રોડ એચ. એસ. હરી એન્ડ કો.

પુસ્તકો વેચનાર અને છાપનાર.

૩૯૯ ફાકલેન્ડ રોડ—અન્ને થીએટર પાસે.

પોસ્ટ નં ૪ મુંબઈ

યહ કિતાબ મુદ્રિત એક્ટ નં ૨૦ સને ૧૮૬૭
એર એક્ટ નં ૨૫ સને ૧૮૮૭ કે દાખિલ રહ્યો
ર સર્વ હકકે ઇસકે પ્રગટ કરનાર ગુપ્તાસાહિબ
ગાઝીયાબાદીને સ્વાધીન રહે છે.

Hitechhu Printing Press.

પ્રથમ વાર

૧૯૦૯

કીમત ચાર આના ૮-૪-૦

તા.

નિનારા કર લુ
ના પાંચરધર લુ.

આ ગીતને સર્વ જાતની બોયડીઓ અમોર પાસે સસ્તે ભાવે મળશે.

જો આ ગીતને કોઈ જાતની બોયડીઓ અમોર પાસે સસ્તે ભાવે મળશે.

૨૬૪
ગુજરાત વિદ્યાપીઠ
અમદાવાદ
ગ્રન્થાલય કોષીવાલ

દાદાલે પાંતા બરતે.

અગર તુમ ચાહતે હો કે રોઝ રોઝકી ધડીયોંકી
 ખીર રીયરછંગ (મરનમત)સે ખલાસી પાયેં તો હમ
 નીચે લખેલી ધડીયોંમે સે કોઈસી બી ૧ ખરીદ લીજોં
 ઉમર ભરંડે લિયે છુટી મિલ જાયેગી. ઇન ધડીયોંકા હમ
 રીસીસે છુપા નહીં હે. યહ ધડીયાં હમને અપની હિંદુસ્તાનકી
 હુકાતકે વારતે ખાસ આઈર દેકર મંગાઈ હેં ઇનકે પુઝા
 અહોત મજબુત ઓર દેરપા હેં. હર એક સાઈજકી હેં. ચીનીકા
 સુદે રંગકા ડાયલ હે. સુધ્યાં પીતલ આ ઇસ્ટીલકી હેં. સુધાં
 ધુમાનેકે લિયે ખેરની પિન લગા હે. દેખનેમેં અહોત ખુબસુન્ત
 ઓર વક્તમેં લાસાની હેં. જિસને ૧ દક્કા મંગવાયા હે ઉસને
 દરજ્જોં મંગાકર અહોત લાભ ઉઠાયા હે. હમ મુઝીદ (જિયાદા)
 ઇતમીનાતકે વારતે વાયદા કરતે હેં કે અગર ધડી પહોચને પર
 પસંદ ના આવે તો ૪ દિવસકે બીતર આપ વાપીસ બેજકર
 દુસરી મંગા શકતે હેં હર એક ધડીકી ગારંટી ૩, ૫, ૭, ૧૦
 બરસકી હેં. ધડીકે સાથ ચેન ઇસપીરિંગ ગિલાસ બકસ ૧
 ગારંટીકા પરમા મુક્ત બેજ જાયગા.

નાસકોપ સિસ્ટમ પેટન્ટ અસલી કીમત ૮) રિયાયતી રૂ. ૩) =
 રેલવે રેગ્યુલેટર વાય „ „ ૧૦) „ રૂ. ૪)
 ૮ દિવસની ચાખીકી ધડી (૧ બાર ચાખી
 દેનેસે ૮ દિવસ બરાબર ચલેગી) ૨૬) „ રૂ. ૧૨)
 બરેસલેટ વાય (ઝેવરકા ઝેવર ધડીકી ધડી
 ૩ બરસકે અન્વેસ લેકર ૫૦) બરસના
 મદે ઓરત પહનતી હે) ૧૮) „ રૂ. ૭)
 ફેલેન્ડર વાય (ચાંદ મહીના દિન તારીખ
 વક્ત મિન્ટ સેન્ડ સળ અતલાતી હે) ૨૦) „ રૂ. ૧૧)
 આ સિવાયે બીજી સર્વ જાતકી ધડીયા હમારે પાસે સર્વ
 ખાસ મિલેંગ.

ડિકાના-લેહમનદાદા ગુપ્તા પ્રોપરાઈટર.

એસ. એસ. હુરી એન્ડ કો

૧૬ ફાકેલેન્ડ રોડ. મુંબઈ પોસ્ટ નં. ૪

गूजरात विद्यापीठ ग्रंथालय

[गूजरात विद्यापीठ ग्रंथालय]

अनुक्रमांक २५७५

वर्गिक

पुस्तकें नाम २५७५ : ७७

विषय २५७५ : ७७

ओं

आशकोंकी ज़ान है डर शर और डमका कुँव डू जिये पसंडो अनोपनी है न डरिसे यहु पडार.

आशकोंकी ज़ान

उरक

भाशुकोंकी पहेयान.

सवाल-हासे कुरकत क्या लिपु' तुम आप आकर देखलो
और नहा मुँहको मेरे प्यारे पुलाकर देखलो.

जवाम-जसलु जस डिलकतका हरगिज़ आनसे ना नाम लो
पेनकाओसे वड़ा कुछ अकलसे ली काम लो.

सवाल-छीन कर दिल मेरा अज मुँहसे दगा करते हो
मुँह पे करते हो नका ज़ान पुरा करते हो.

जवाम-पहेसे उडकत थी मुँह आपकी अम याह नहीं
जवाह पुरा या के जला समझे या परवाह नहीं.

सवाल-हम भरे' तुमपर और तुम गेरोंका हम भरते हो
कुछ पुदा के गजपसे ली नहीं तुम डरते हो.

जवाम-अज किसी औरसे तुम लुको लजा लो साहिब
धीयान मेरा न करो दिलको सिंभा लो साहिब.

सदमऔ तरक मुलाकात अवारा कर लो

अज मेरी आप भड़ोपपतसे किनारा कर लो.

सवाल-किस तरह जतलाओ भड़ोपपतसे किनारा कर लु'
आपकी तरहसे सीने पे क्या पत्थर धर लु'.

જવાબ—દોરતી બન્ટેકો સાહિબકી નહીં હે મનઝુર

રખયે તકલીફે મુલાકાતમે મુઝકો મનઝાઝુર.

સવાલ—કયા યહ સચ કહતે હો મેરી નહીં તુમકો પત્વાહ
મેરી ઉલ્ફતકા કીયા ખુબ અજી તુમને નિબાહ.

તુમ પર મેં મરતા હું તુમ ગેરકદમ ભરતે હો
ઇસકા શાહિદ હે ખુદા જાન કે શર કરતે હો.

જવાબ—શરકી કયા ખાત હે દિલ તુમસે નહીં ચાહતા હે
ચાહકે નામસે દિલ બન્ટેકા ઘણરાતા હે.

દિલસે અપને મુઝે લિલ્લાહ ભુલાયો સાહિબ
દિલ કિમ્તી ઔરસે અબ અપના લગાયો સાહિબ
મેરે ઔર આપકે ઇજલાસકી યહ સુરત હે

તુમ દીદા મુંઝપર હો ઔર તુમસે મુઝે નફરત હે.

દોહા. { આપકી ખાતેં સુનકર મેં મહોત હુવા દેરાન
સવાલ. { એક અદના યેહ મહોબ્બતકા તમ્હારે હે ખયાન.

મછયાં લે લે કે સહલાતેયે તુમ બન્ટેકી રાન
દિલસે મેં આપકા ખરદાયા મેરી આપયે જાન.
સિર મેરી રાનપર તુમ રખકર જો સો જાતે થે

એસા કરતાયા મસામ આપકે હો જાતે થે.
તુમપર મેં મરતાયા ઔર તુમ મુઝસે કરતે થે ખ્યાર

તુમયે મહેબુબ મેરે મેં થા તુમ્હારા દિલદાર.

આપકે દીલસે ન આતા થા મેરે દીલપર મેંખાર
સાફ દિલ આઇનેસે રહતે થે દોનો હરખાર.

કિયા હુઆ આપકો જો ચાહસે ઘણરાતે હો

મુઝસે મિલ બેદના જો આપ નહીં ચાહતે હો.

જવાબ—છોરેન યહ ચાહકી ખાતેં હોવે કયા ઇસસે હાસિલ

ખાતેં બઝહ બઝહ કે કરોગે તો કયા હુંગા ફાયલ.

રખત આગલાસા હહાં અબ વહ મુલાકાત કહાં

હમ તુમ એક જા લી હુંગે તો વોહ ખાત કહાં.

બહર દુસરી.

પ્રુલાસા—આશિક ઓર મારુક આપસ મેં ખેઠે હુએ
હંસી કર રહે હેં.

મારુકકા કમરા સખ હુઆ હે એસકો દેખકર હેરત
હોતી હે.

આશિક—યહ કિસ રશેક મસીહાકા મકાન હેં.

જમીન એસ કી ચહાડમ આસમાં હે.

(યહ મકાન કિસકા હે ઓર આપ કોન પરીઝાદે હે)

નાઝની—ખરંગે બુ હું રુલશનમેં મેં બુલબુલ.

બગલ ગુનચે કી મેરા આશયાં હે.

આશિક—ખાલ ગુમ કર ઓર ગાલ પરગમ રખ કર
દીવાના વાર કહતા હે.

શએર.

ન અખરકા ન મિઝગાં કા હું ધાયલ.

મુઝે મારા તેરી નાઝ ઓ અંદાને.

નાઝની—સમાયા હે જખસે તુ નઝરેં મેં મેરી

અંધર દેખતી હું ઉંધર દહી તુ હે.

(પરવાને કી તરફ ખેતાબ હો કર ચારેં તરફ ફરતી હે
ઓર ફિર હયા સે સર નીચા કર લેતી હે.)

આશિક—ખેકલ હો કર કહતા હે.

આજ રોઝે ના મેરી જનન કે હે વરલકા દિન.

કલ કિસી ઓર બહાનેસે ખદ્દા હો જનના.

નાઝની—નહીં હે તામ મુઝકો બી મગર ઈસ અપની
હાલત પર

મુકા લેતી હું ગરદન જખ હયા માલુમ હોતી હે.

(ઇતના કહના થા કે જવાન ને ખુરકે પર હાથ ડાઝા
ઓર કહા.)

આશિક—લિલ્લાહ ઈસ નિકાળ કો રૂખસે ઉઠાઇયે.

આશિક કો અપને હુસન કા જલવા દિખાઇયે.

(૪)

નાઝની--ફરતે મહોબ્બતસે.

ખુદ હી ખસ નીખાહે હમકો તુમસે જો મરોબ્બત હે.
ઇતના કહ કર નકાખ ઉદાઘ ઓર આશિકો જલવા
દિખલાયા.

શબ્દ.

રૂખસે જયોં હી ન કાખ ઉદા—ખદલી મેં કિરન કી
તરહ ચમકા.

નકાખ ઉઠતે હી આશિક ખેલાલ હો કર ચહ કહતા
હુઆ ગિર પડા.

શબ્દ.

એક તો હસન ખલા ઉસપર ખનાવટ આફત

ધર ખિગારે.ગે હુઝારોકે સંવરને વાસે.

ઉસકે ખેહાશ હોતે હી નાઝનીને અપને રંગીન

ઓર નાઝુક હાયોંસે ગુલાખ લાકર છીંટા દિયા ઓર
કહા. એ ચાર દિલદાર.

શબ્દ.

નરગસી ચશમ ખોલિયે તો ઝરા

ખોલિયે અપને મુંહમે કુછ તો ભલા.

ચોડી દેરકે ખાદ જવાનને આંખે ખોલી.

જવાન-પહેલુસે જખ વોહ લે ગયે દિલકો નીકાલકર.

ઉફ કરકે રહ ગયા મેં કસેજ સાંભાલ કર

ચહ કહકર ખેતાખી કે સાથ ઉસ નાઝનીનેસો લપટ ગયા
ઓર ખોલા.

શબ્દ.

ગોરા રૂખ ચમ કર હમ ઝલકકા ખોસા લેંગે.

પહેચેગે કિશવરે તાતાર મેં લદન હો કર

નાઝની-- દિલોજન લીન ધમાન હે જો લેના હે સનમ લેલો

(૫)

કરંગી ઉઝર દેને મેં નહીં મુઝસે કસમ લે લો.
મગર ચહ તો કો કે તુમહેં કયા હો ગયા થા કે
ઇતને ખફા હો કર રૂઠ ગયે થે.

જવાન-દિલ મેરા સુલફ સીયાહુ ડસ ગઇ નાગન ખનકર.
ખેરુનાહુ દોસ્તને મારા મુઝે દુશમન ખનકર
નાઝની--ઇતની ખાતે ન ખનાઓ ઝરા હોશ સંભાલો.

મુઝ નાગન ને આપકી સાહિબ.
દિલ મેરા લે લિયા હે હિલહિલકર
કિસકો દિખલાયો આખસે દિલ કે
ઝખમ આસે હુએ હેં ઇલાઇલ કર.

નાઝની-મેરી જાન ચાહ તુમકો ખુબ તરઝે દિલ રખાઇ હે.
ખસ જાને દિજીયે ઇતની ખાતે ન ખનાઇયે.

જવાન--અપાકર પાન તુમને સુરખ હોંટ અપને જો
દિખલાયે.

લખોં સે આપ કે લાલે ચમનકો શરમ આતી હે.
નાઝની-કયા આપકો લી ચહ મોકઆ હાથ આયા જો
મુઝી મુઝી ખાતોંમે મેરે દિલકો શરમીન્દા કર રહે હો.

જવાન--શખે મહેતાખ મેં તુમ ચાંઠની કી સેર કરતી હો
સિતારા આજકલ ચમકા હુઆ હે માહે તાખાં કા.
નાઝની--નહીં નહીં આપ ઇસ દરજે કે હેં.

શએર.

ખુદાને તુરકે સાંચે મેં તુમકો ટાલા હે.
હઝાર લાખ મેં તુ દિલ રખા નિરાલા હે.
જવાન--આપકી ઇનાયત કા મશકુર હું.

શએર.

નિહાયત દિલકો હે મરુખ ખોસા ખાલ મુશકીનકા.
દેહન તક અપને કમ તક દેખયે ચહ કાના આતા હે.

નાઝની--દિલોજન યહ મેરા હે હાઝિર હઝુર.

કરંગી ન દેને મેં હરગિઝ કસુર.

ઇતના સુન્તેહી જવાન ઉસમે લિપટ ગયા ઓર
સુખહ તક વિસાલ કે મઝે છુટત રહા.

નાઝની--હુધ હે સુખેહ વરદી ખજ રહી હે.

વેહ જતે હેં કયામતકી ધડી હે

જવાન હાય હાય કરતા હુઆ સીના થામે હુએ
રાઝ ફાશ ન હોનેકી ગરઝસે વહાંસે ચલ દિયા ઓર
ચલતે વકત નાઝનીને કહા અરે ઝલિમ ઝરા મુંદ તો
દિખલાના ઝરા કદમ આહિસ્તા આહિસ્તા ઉઠા છુલ ના
જના, ખેપરવા ન હો જના, મેરી ખબર લેના, મુઝે યાદ
કરના, અપના ગુલામી ચહેરા દિખાના, મેરે કસેમે
ધર ખનાના, મેરી આંખોકે તારે મુઝસે મુખશી ન હોના,
દગા ન કરના, ખેવફા ન ખનના.

જવાન--નહીં હે ડર મુઝે અપના મગર હે ફિકર ઓ જની

કરેંગે બદ ગુમાન તુમકો શીકાયત લોગ હંસહંસ કર.

લાલા સા ઇસ ખાગમે હમ દાગે હિજરાં લે ચલે

ખાક સરપર દાગ દિલપર સીના ખિરયાં લે ચલે

ખાગે દુનીયામેં ન હોગા હમસા કોઈ બે નસીખ

આકર એસે ખાગ મેં ભી ખાલી દામાન લે ચલે.

બહર તીસરી

આશિક--ગમે હિજર મુતલફ ગવારા નહીં હે

મગર આપની કિસમત સે ચારા નહીં હે.

ખુદા જીસકો દે દોલતેં ઇશિક ઓ ઉદ્દત

કુછ ઉસમેં કિસીકા ઇજરા નહીં હે.

હસીનો મહોબ્બત મેં કરના તગાકુલ

તુમહારા હે રોવા હમારા નહીં હે.

(૨) ખુબ આશિક કી ફદર દાની કી

અમલી પુંછો તો મહેરબાનીકી

માયુક-પસમેં જો ગેર કેં હો ફક્તે શીકાયત કેસી

એસી ખાતોં સે તો ખન્દા કલી શરમ'દા નહીં

આશિક-ખેર મેં સમગ્રા આપકા મતલબ

યાની યહાં આને કા યહી હે સખખ

કે કોઇ જન ખલખ જો હે ખેતાખ

દેખ લેં ચલકર ઉસકા હાસે ખરાખ

હુંટ રાય ઉસ કો દે દેં હુછ તસકીન

કે ના મર જાય ગમસે વોહ ગમગીન

તો મુઝે પસ માફ કિજિયે આપ

કયોં યહ અમર ખીલાફ કિ જીયે આપ.

માયુક { તુમસે હમકો મુલાકાત નહોતી મતલુખ
તો ન હોતા કલી તન્દાઈ કા ખહેતર અસલુખ
કહર તો યહ હે કે સાહિબ તુમહેં ચાહેં કયોં કર.
દેખેં માખાપકી હમ ગરમ નિગાહેં કયોં કર.

આશિક. { રસમ કો તાઝા ગિરીફતાર ખનાયેં કયોં કર.
કયા ખખર ઉનકો કે હેં ઇશક કી રાહેં
કયોં કર.

માયુક. { લગતે ઇશકસે ખડકર હે મગા કિસ
શય મેં.
ફેર લેતે હેં સીતમ ગાર નીગાહેં કયોં કર.

આશિક { હાં ઝરા ફિર તો વહ અન્દાઝ દિખાદો
સાહિબ
તુમને ડાલીથી ગસે મેં મેરી ખાહેં કયોં કર.

માયુક { તુમ હો આઝાદ અમાને મેં તો હમહેં
મજબુર
તુમ હમેં ચાહો મગર હમ તુમહેં ચાહેં
કયોં કર.

આશિક { તુમ ન ચાહો તો ન ચાહો મગર અપના
હે યહ કોલ
ફિલ જીસે ચાહેં લલા ઉસકો ન ચાહેં
કયોં કર

- માણુક } ખોદ્ પદનામીસે રહ જતા હે દમ ઘુટ ઘુટ કર.
 આપ કે આશિકે મજાપુર કરાહેં કયોં કર
- આશિક } જગખએ દિલકા તકાગા હે ઝરા દેખોતો
 પાર હોતી હેં કલેજે કેનિગાહેં કયોં કર
- માણુક } હર હે ચહ તફરકા પ્રદાગ ફલક દેખન લે
 ચાહ કા નામ પુરા હે તુમહેં ચાહેં કયોં કર.
- આશિક } હાથ ખેતાખીએ દિલ તુને ખડા કર કીયા.
 જીને દેગી મુઝે ચહ શોખ નીગાહેં કયોં કર.
- માણુક } ખોદ્ હર વકત કે મિલને મેં હે રસ્વાઈકા
 એ સનમ રસમે મુલાકાત નિખાહેં કયોં કર.
- આશિક } એક તો ચોરી ફિર ઉસપર ચહ સીનાઝોરી
 મુદમ કયા ચીઝ હે હોતી હેં જકાયેં કયોં કર.
- માણુક } આપ કે ઇશક મેં હમપર જો રુજરતી હે
 દિલકો ચારા નહીં કહને કા સનાયેં કયોં કર.
- આશિક } સઢકે ફુલમીઠ કે કુરખાન મેં દાનાઈ પર
 નાઝ ખેજ તુમહીં ફરમાઓ ઉઠાયેં કયોં કર.
- માણુક } નામ કો ખુએ વફા હોતી નહીં મરદોં મેં
 હોકે દાના કિસે નાઝાન કો ફસાયેં કયોં કર.
- આશિક } દરદ મંદોં સે કહીં ઝખહે કુગાન હોતા હે
 ચુપકે ચુપકે તેરે જીમાર કરાહેં કયોં કર.
- માણુક } ખોદ્ સે માદરઓ પિદર કે હેં મજાપુર સનમ
 રોઝ પાસ આપ કે ફરમાઈયે આયેં કયોં કર.
- આશિક } ખાદ મુદદત કે તો અખ મુઝકો હુઆ વસત નસીખ
 જાને જાને કો જો કહને હો તો જાઓ સાહિબ.
- માણુક { કુછ પુશીસે નહીં જાનેકા ધરાદા પ્યારે
 આસમાં તુમસે છુડાયે તો કરે કયા પ્યારે
 અખતીયાર ઇશમેં હમારા ના તુમહારા પ્યારે

દોનો હાલતમે' હું મજબૂર કરે કયા ખ્યારે
[ઔર કરશે કોઈ કરના હો જો શિક્ષા ખ્યારે]

આશિકકા ખત.

એ છુતે સફાક, શોખ ઓ ખેખાક, તેરી ખેરહમી
ને હમકો માર ડાલા. કહી'કા ન રખા, ઇસ કદર ખુલમ
હમપરકે દિલ ઔર જનમે તુમપર મરને હું રવા ન
રખો ખુલમકી બી કોઈ હદ હે, કોઈ પાયાં હે, યા કોઈ
હદ હી નહી.

જન મન, જનના મન, મેરે દિલસે વો વો દરદ નાક
આવાઝે' નિકલતી હું કે કલેખ મુંહકો આતા હે ઔર
જો સુનતા હે થરસા જતા હે. એક હુકસી હોતી હે. શેર
કચ્છરમે' ઇસ તરફસે નહી ડકારતા. સાંપકી આવાઝ
એસી હેખત નાક નહી હોતી. લેડયોં કે ગુલસે ભોગ
ઇસ કદર નહી ડરતે છસ કદર હમારે દરદ દિલકી તપક

શઔર.

સામઆઈન કે દિલપર અસર કરતી હે.

ખ્યારી શકલ એસી એ રશકે કમર કિસકી હે
એસી તકરીર બલા શીર એ શકર કિસકીકી હે
યહ નિગાહ યહ ચીતવન ઔર યહ નઝર કિસકી હે
યહ દહન યહ હોન્ટ ઔર યહ કમર કિસકી હે

{ સહરકી શકલ હે એ જઝકી ગોયાઇ હે.
{ મિર્ગકી આખ તો ચીતેકી કમર પાઇ હે }

ખસ ન ઇતરાઓ ઇંધર આઓ તુમહે' ખ્યાર કરે
તુમ ન શરમાઓ ઇંધર આઓ તુમહે' ખ્યાર કરે'
ગલે મલ જાઓ ઇંધર આઓ તુમહે' ખ્યાર કરે'
મરત હે આઓ ઇંધર આઓ તુમહે' ખ્યાર કરે'

{ હસરતે' દિલમે' હું એ જન નિકાલે' આઓ }
{ દિલ તઝપતા હે કલેજસે લંગાલે' આઓ }

ઇન દિનોં કેસા મિઝાજ એ મેરી જન આપકાહે
 યહ તો ફરમાયો કિસ સીમ્તકો ધિયાં આપકા હે
 યુ' તો કહનેકો ઝમાના હે જહાં આપકા હે

દિલમેં જખ ચાહે ચલે આયો મકાન આપકા હે

{ હમ વહી હે મગર આપ ઐર હુઐ જતે હે }
 { તેર કુછ આપકે બેતેર. હુઐ જતે હે }

સમઝે હમ હુસનપર ગરૂર ઇન દિનોં આપકો હે
 હે સીતમ હુસનપર ઇન દિનો ગરૂર આપકો હે
 એ સનમ હુસનપર ગરૂર ઇન દિનો આપકો હે
 દમ ખદમ હુસનપર ગરૂર ઇન દિનોં આપકો હે

{ કહર હે આપકે હકમેં યહ કહે દેતે હે }

{ ઝહર હે આપકે હકમેં યહ કહે દેતે હે }

કદ તો ખોંટાસા કયા કુલસા રંગ આપકા હે

ફીનના રફતાર હે કયા કહરકા ઢંગ આપકા હે

ચોકકી સેર હે કમરે પે પલંગ આપકા હે

અપને મિઝગાંકી ખખર લો યહ ખિદંગ આપકા હે

{ તીરકો રોકલો કુછ જાત તો માનો સાહિબ }

{ રાહ ચલતોં કે કલેજેકો ના જાનો સાહિબ }

હમસા અશિક ન મિસેગા ન મિસેગા પ્યારે

પુખ ઇન દિનોં પુરી સુઝી હે અમ્છા પ્યારે

અગત્રી ખાતોંપર ઝરા ધ્યાન તો લામ્પો પ્યારે

કહતે યે દિલહી નહીં આપસે પ્યારા પ્યારે

{ અમ્છી ખાતોંપર કિસે લોગ ખુશ કહતે હે }
 { ખુરી ખાતોંપર ભલા કિસકો ભલા કહતે હે }

આપકા આશિક

સાદિક.

તહરીર માશુક બજવાબ આશિક.

“એ હસીનો કે ફુસન કે નદીને.” “અલિમ સફાક”
 “હિલ્દા ઇલજામ” તેરી હરખઈ તખીયતને મજબુ કર

દિયા. મોતસે નઝદીક જીનેસે દુર કરદિયા. ઝરા ગિરેખાન
મેં મુંહ ડાલયે. વફાઓ જફાકા મુકાબલા કિજીયે ખાદ હો
ઇન્તહાયે ઝલમકી હદ પુ'છયે.

“માશુકોંકે રહઝન” યહ માનાકે હુસન રોઝ અફઝુ'કા
અસર દરદ નાક આવાઝકી સુરતમેં ઝાહિર હોતા હો,
ફલક થરરાતા હો, શેર ધુરરાતા હો, યહ સખ કુછ સહી;
લોકિન કસુર કિસકા. ઝરા ઇન્સાફ કર. “હુશિયાર”
“હુશિયાર” ખરખાદ ન કર.

શયર.

મુઝકો ખતલાઓ શરારત યહ મગરે કિસકી હે
ખુખ રયાને જહાંપર યહ નઝર કિસકી હે
ચાલ દુન્યાસે નીરાલી યહ અસર કિસકી હે
રહમ ઓ ઝુલમકી હરબપર ખબર કિસકી હે.

{ તુમ વફાદાર હો યા મેં હું, ખતાઓ તો સહી }
{ સાફ સાફ હાથ મેરી જાન સુનાઓ તો સહી }

હાં અપની જવાની ઓર ઉઠતે હુએ શખાખપર કિસે
ધમંડ હે મુઝે પ્યારકા ઝુંટા ઇઝહાર ના પસંદ હે, “દિ
લકો ઉલઝન” “મોતકા ઇન્તઝાર” કેસા આના કેસા પ્યાર
{ તુમકો હસરતકે નિકલનેકી તમ્મનના હે ઓર મુઝે }
{ ફિકર યહ હે કે કહીં જાન યહ નિકસે તનસે. }

પુ'છયેગા ના મિઝાજે સનમએ ખદ અખતર
ધીયાન ફરમાઈયે ઇસ સીમ્ત ન એ રશકે કમર
યહ તો માના કે ઝમાના હે શરીકે ગોહર
દિલમેં જખ ચાહકા ખાકી ન રહા હોવે ઝુઝર
{ કિસ તરહ કોઇ મિલે આપસે સાલિખ કયોં કર }
{ તોર ખેતેર હુઆ આપકા મુઝપર ઝાહિર }
હુસન નખવતકા તલખગાર નહીં મેરા હઝુર
આપકી સારી ઇનાયતકા હુઆ હે યહ ઝુર
તુમ ઝમાનેકે જફાકાર સતાનેમેં મશહુર

બા બુદ્ધા મેરા ભક્ષા ઇસમેં બતાવ્યો તો કમુર
 રમ લાયેગી વક્ષા મેરી રહે યાઃ તુમહેં
 { ભતનાજી ચાહે સતા લે સીતમ ઇન્ક હમે. }
 હે જવાની ન અનોખી જે તકખુર હરદમ

ચાલ દુન્યાએ નિરાલી જે ચલો તુમ હમદમ
 મુઝકો તઠપાવ્યો કરો ઓરોંપર તમ નઝેર કરમ
 શાલી અગયાર કરેં ઓર ઉઘાઓંમેં અલમ

{ પર તકાઝાકે કલેજેકો ન છાનો સાલિય
 { કુછ તો શરમાવ્યો ન અબ બાનકો ટાલો સાલિય. }

કોઇ બી માથુક ઝમાનેમેં ન હોગા મુજસા
 તુમસે આશિકકા જે હરરોઝ ઉઘાયે ગમઝા
 તુમ કરો જોર સીતમ ઉસકો જલાવ્યો એસા
 ખાક હો જાયે કરો રહમ ના ઉસપર ઇસલા.

ફિર કહો ચાલ ખુરી સેવા તન્હારા હે ખુરા
 { અપના હરએઝ દુનર સમજો કહો ઇસકો ભક્ષા.

કરે તારીફ જેહદ તાકે પાવે મુઅઝ્ઝા દિલકા
 નહીં નાદન કોઇ એસા ના સમઝું જે તેરા લટકા.

યહી બહતર હે અબ તુમ બાઝ આવ્યો દિલ લગાનેસે
 ખસ! ખસ! તુમહારી ઇસ આશિકીકો દુરસે સલામ!
 ખનાવટકે ન કિજીએ કલામ! મહોખ્ખત ઓ ઉદ્દત હો
 ગઈ તમામ! જુસ્તજે જેમુદ, દીદકી આરઝુ લા હાસિત.

આપકા વક્ષાદાર જનની સાર માથુક.

ખત આશિક દુસરી તરઝપર.

મેરી દીલ રૂખા ઓર મેરી જનન નિસાર
 અનીસે દીતો મોનીસે જને ઝાર

ગુઝરતી હે મઝપર જે કુછ મેરી જનન
 લિખું કયાકે સખ કુછ હે તુમપર અખ્યાં
 તેરે દિલકો માલુમ હે સરખસર
 કે હોતી હે દિલકો તો દિલકી ખખર.

મુઝે આહો ઝારી સે યાં કામ હૈ
 મેં ક્યોં કર કહું તુમકો આરામ હૈ
 તેરે ગમ મેં હર વકત રોતા હું મેં
 મુસીબત મેં અબ જન જોતાહું મેં
 ખના નેગી ફીરતા હું મેં કો બકો
 હરએક શખસસે હૈ તેરી જુસ્ત ને
 તુઝે હુંટતા યાક ઉડગતા હુઆ
 મુસીબતકા કિસ્સા સુનાતા હુઆ
 યહાં આજ પહોંચા તો વહાં કલ ગયા
 ઈસી તોર હરજ પ્રેશાં ગયા
 તેરી જુસ્ત ને યાર કરતા હુઆ
 ચલા જતા હું આહોં ભરતા હુઆ
 તસ્સવ્વર હૈ તેરા મેરે ધિયાનમેં
 નહીં જન ગોયા મેરી જનમેં
 યહ તકદીર કે સારે કાલાત હૈ
 ને ઈસ દરજે અપને પે આફાત હૈ
 જુદાઈ તેરી હૈ બહોત મુઝ કો શાક
 હુઆ હાય ઈસ તોર તુઝસે ફિરાક

શઅર.

જન ઓ દિલ તાબ ઓ તવાં હોશ ઓ ખીદ સખરો કરાર
 હો ચુકે ઝોર ભી કુછ હૈ તુમહેં દરકાર કે ખસ.

આપકા રોદા.

જવાબ માશુક.

જને મન તુમ કો કયા લિખું અલકાબ
 તુમમે મિલનેકો હું બહોત ખેતાબ
 હસ કદર અરસા હોતા જતા હૈ
 રોકે દીદ ઝોર ભી સંતાતા હૈ
 ચોટ પહલી પહલ ને ખાઇ હૈ

નયે ગમસે જો આશ નાઈ હે
 મેં બહોત દુઝલી હોતી જતી હું
 હર ધડી કે ફતગી ઉઠાતી હું
 જ્યોં જ્યોં મિલનેમેં દર હોતી હે
 નાઉમેદી દસેર હોતી હે
 કુછ અજબ ગમમેં મુખતલા હે દિલ
 નઈ આફતમેં ફંસ ગયા હે દિલ
 દો દડી આંખ તક નહી લગતી
 અબ પલકસે પલક નહી લગતી
 દેખયે કયા ફલક દિખાતા હે
 કબ મુઝે આપસે મીલાતા હે
 મેરે દીલબર બહોત ન તરસાઐ
 હસકદર જલદ હો સકે આઐ
 હે યકીન તો જરૂર આઈયેગા
 સુરત અપની મુઝે દિખાઈયેગા
 ઇસી ઉમેદ પર મેં જતી હું
 અપની જુને જગરકો પીતી હું
 હે સદ્દારા તુમહારે આનેકા
 ચહીં ખાઈસ હે મરન જાનેકા
 આઐ અબ જલદ ઐ મેરે પ્યારે
 મરતી હું ઇશ તિયાકકે મારે

શબ્દર.

ખડી તકલીફ તેરે હીજરમેં એ જેવકા પાઈ
 ખુદા શાહિદ હે હમને દિલ લગાનેકી સગા પાઈ.

ગઝલ

સુધા દો મુઝકો ગેસુએ મુઝાંબર યા રસુલ અદલાહ
 દિમાગે જાન હો અબ મેરા મો અત્તર યા રસુલ અદલાહ
 સર અફરાજ મુઝે કોને ન કી હાસીલ હો દમ ભરમેં

નો આઓ આપકે દરપર ખુલે સર યા રસુલ અલ્લાહ
 દરે મકસદ હે ડોસોં દર મુઝકો નાતવાની હે
 અગર આઓં તો આઓં કહીયે કયોં કર યા રસુલ અલ્લાહ
 મદીને તક ના પડોંયા સરપે પેગામે કબ પડોંયા
 કિસીકો કયા કહું અપના મુકદ્દર યા રસુલ અલ્લાહ
 ખુદારા દસ્તગીરી કિજીયે ઉસ વકત મુશકિલમેં
 કે આઓં કબરમેં જખ સુઅ મેહશર યા રસુલ અલ્લાહ
 તુમદારા લુતફ ગર હો રહેનુમા રાહે મદીનેમેં
 નહીં દરકાર મુઝકો કોઈ રહેબર યા રસુલ અલ્લાહ.

શાયર.

સખ અંખયોંકી શાન ઝમાનેમેં હે ખુલ્લંદ
 ઉન સખમેં ખરતર આપકી હે શાન યા રસુલ.

ખેયાલ.

દિલ આશિક આર માયુકકે ફટ જતે હે
 વો ધંધર કહે વો ઉધરકો હટ જતે હે
 દિલ દિયા તેરે કુએમેં શરૂ કિયા આના
 કોઈ લાખ તરહસે કહે તરેહ દે જના
 ગમસે હરદમ જલતા જગર મરમ નહીં જના
 આશિકોંકો હે મંજુરયે રંજ ઉઠાના
 ગેરોંકે આપ સીનેમેં લિપટ જતે હે
 દિલ આશિક આર માયુકકે ફટ જતે હે.

ચોક દુસરા.

મરોખખતકા ખાન દિલ જન લગા કારીજ
 અખ અશક મેરે યશમોંસે રહેં જરીજ
 દિન રેન ચેન નહીં જખસે કરી ચારીજ
 ખેવશાઓંસે ના મિલે વફાદારીજ.
 ધન ખાતોંમેં સિર અકસર કટ જતે હે
 દિલ આશિક આર માયુકકે ફટ જતે હે.

ચૌક તીસરા.

હમ દરબર જાતી ખેઠે આન તુમહારે
 હેં તલખગાર દરશનકે દરશ દિખારે.
 કુછ જોર જલમ તુઝપર નહીં જાલિમ ખ્યારે
 તેરી નિગાહ ફિરી હમ દરદર ફિરતે માટે.
 દુરજલ દરશન ના મિત્રે પલટ જાતે હે
 દિલ આશિક આર માશુકકે ફટ જાતે હેં.

ચૌક ચૌથા.

કહેં રિસાલગિર નર ઇશકમેં જો આતે હેં
 દિલ જલ જુન ઉનકે કખાખ હો જાતે હેં
 હર દિયાસિંહ છંદ સુરતસિંહ ગાતે હેં
 ખેયાલી મિરતર રૂઝ ઉત્તમ ફરમાતે હેં
 દેવીકે ખેયાલ સુન આદુ સિમટ જાતે હેં
 દિલ આશિક આર માશુકકે ફટ જાતે હેં

ખેયાલ દુસરે તરજુમર.

તખત ચમન પર મસનદ શુલકી રશકે કમર કહાં પાઉંગા.
 તેરે કુંચમેં-કુંચે તેરેમેં અલખ જગાઉંગા.
 માશુકાંકા તુહી શાહ-શાહ તુઝસે દિલકો મિલાઉંગા.
 તુઝે છોડ-કર છોડ-કર તુઝે કહાં મેં જાઉંગા.
 સિવા તેરે અચ સનમ કિસીકા ધ્યાન ન હરગિજ લાઉંગા
 આઘ પહુર તો-પહુર આરોં ખિદમતમેં આઉંગા.
 મિન્તંબાર ખરદારી આરજુ કરકે ગયે લગાઉંગા.
 તેરે કુંચમેં-કુંચે તેરેમેં અલખ જગાઉંગા.

ચૌક દુસરા.

તેરે લિયે ખાસેકા જામા દરજસે સિલવાઉંગા.
 અપને વાસ્તે ગેઝ વા ખરતર મેં રંગવાઉંગા.
 તેરે લિયે મલયાગિર ચંદન લી જાકર કટવાઉંગા.

અપને બદનપર બદન અમનેપર ખાક રમાઉંંગા.
ખાક રમાકર જોગી હોકર સીંગી નાહ બજાઉંંગા.
તેરે કુંચેમેં-કુંચે તેરેમેં અલખ જગાઉંંગા.

ચોક તીસરા.

તેરે લિયે ગુજરાતી ચીરા દખનસે મંગવાઉંંગા
અપને સીસપર-સીસ અપને પર જટા બઢાઉંંગા.
તેરે લિય ખાસોકો મોતી સમંદર મથકર લાગેંગા.
અપને કાનોંકો મુંદરે પત્થરકે બનવાઉંંગા.
મુન્દરા પહનકે ઓર મર્ગજલા ઉઢકે દવારે આઉંંગા
તેરે કુંચેમેં-કુંચે તેરેમેં અલખ જગાઉંંગા.

ચોક ચોથા

ઇતના સાધું જોગ જખ કહીં પ્યારેકો મેં પાઉંંગા.
ભજનલાગકે હમેશા ચરણોંમે ચિત લાઉંંગા.
દુલારામ કલ્યાનસિંહકે ખયાન સભામેં ગાઉંંગા.
ફજર આનકર-આનકર પ્યારેકો સમજાઉંંગા
અટલસિંહ ઇતના કર ગુજર મન મહોખખત પાઉંંગા.
તેરે કુંચેમેં-કુંચે તેરે મેં અલખ જગાઉંંગા.

ગજલ.

જરા મિલને જના યાર ધુંધરવાલી જુલફોંવાસે.
તેરે ચશમકે મયકે પ્યાસે-ખંજર હે ખુની મતવાસે
દાનોં ભવેં હે કયા તલવાર કાલી કાલી જુલફોંવાસે. ૧
મિજગાં તીર કહું યા ભાસે-ઇનસે લાખોં આશિક ધાસે.
ચોટી મારકો ડાસે માર-કાલી કાલી જુલફોંવાસે. ૨
દાનોં ગાલ તેરે શલવાસે-ખાસે કાનોં ખીચ સંભાસે.
તેરી હે શીરી શુકતાર-કાલી કાલી જુલફોંવાસે. ૩
ઓ રૂખ ફેરકે જનેવાસે-કાતિલ કતલકે કરનેવાસે
હે ગુમાકો આકર પ્યાર-કાલી કાલી જુલફોંવાસે ૪

કબ્વાલી.

છુલા લો અપની ખિદમતમેં મઝ્યોયુનદીન અજમેરી.
 પુરા હે હાલ કુરકતમેં મઝ્યોયુનદીન અજમેરી.
 મુરાદેં દિલકી ખર લાઓ જમાણે પાક દિખલાઓ.
 તકપતા હું મેં કુરકતમેં મઝ્યોયુનદીન અજમેરી.
 તેરા દરખાર હે આલી નહીં ફિરતા કોઈ ખાલી.
 યહ હે મશહૂર ખલકતમેં મઝ્યોયુનદીન અજમેરી.
 હમેશા યાદગારીમેં સહુરસે શામ હોતી હે.
 મેરા દીલ હે ઇયાદત મેં મઝ્યોયુનદીન અજમેરી.
 કોઈ તદખીર ખન આયે તો મેં અજમેર આખઝો.
 કરો ઉજલત કરામતમેં મઝ્યોયુનદીન અજમેરી.
 અસર અદિર હુઆ ઇશક યો મહોખખત કા પસે દુરદન
 મિલા આરામ તુરખતમેં મઝ્યોયુનદીન અજમેરી.
 હયાતે જવદાનીકા નહીં તાલિમ હું મેં હરગિજ
 ફના કીજે મહોખખતમેં મઝ્યોયુનદીન અજમેરી.

શબ્દ

ફરયાદ સુન ઇમદાદ કર એ પીર પીરાં દસ્તગીર
 બેકબોંકે રહે નમાએ શાહે જેલાં દસ્તગીર.

ગજલ.

હાથ ગરદનમેં મેરે ખ્યારસે રાસે ન ગયે
 ઇંદકે દિન લી તો અરમાન નિકાસે ન ગયે.
 વસલતમેં જો મેરે અરમાન નિકાસે લાગે
 ફિર લી કુછ રહ ગયે જૈસે કે નિકાસે ના ગયે.
 ખલ્લીયો ગરસે કુરસત ના હુઈ જતેજી
 તુમને કોંટ વો સુબોયકે નિકાસે ના ગયે.

કબ્વાલી.

શુક્રતજો દોકર ખુતમે પીર આધી રહ ગઈ
 વસલતકી આધી હુઈ તદખીર આધી રહ ગઈ.

ધસ કદર કાતિલને ફેશ જલદ ખંજર હલકે પર
 આધી નિકલી મુંડસે યાં તકળીર આધી રહ ગઇ
 હો ચુકે થે કલ તો સામાન સગ હમારે કલકે
 મીયાનસે ખેંચી મગર શમગેર આધી રહ ગઇ.
 આધે રસ્તેસે દો આકર ફિર ગયે કલ રાતે ।
 આહુકી આધી હુધ તાસીર આધી રહ ગઇ.
 એક દિન ઉસને રૂખે રોશનસે ઉલટીથી નકાળ
 જળસે મહર ઓ માહુકી તનવીર આધી રહ ગઇ.
 ખીંચા માનીતે જો નકશા મુઝ નહીંક ઓ ઝરકા.
 ખનકે કાગજ પર મેરી તસવીર આધી રહ ગઇ.
 યાદ ફરમાયા નાં આમિદકો મુફરર આપને
 આરખુ યહ હજરતે શખીર આધી રહ ગઇ.

હુમરી-દાદરા

ભરદે રંગસે ગગરયા હુમારી રે
 સચ્યાં રંગ દે ચુદરયા હુમારી રે
 તુમહારીં યાદમેં હર વકત હમ તો રોતે રોતે હે
 ખખયે પાનીકે મુંડ આમુઓસે ધોતે હે.
 ના ચેન દિનકો હે ચખકો લી હમ ના સોતે હે
 તુમહારે ઈશકમેં જન અપની ખોતે હે.

ભરદે રંગસે ગગરયા હુમારી રે.
 નિગાહ જળસે સનમ આપસે દો ચાર હુધ
 ઉસી ઘડીમે મેરી રહ બેકરાર હુધ.
 તુમહારી નાનીકે મિજગાન સેખાં શિકાર હુધ
 તો એક બરછી હમારે જગરકે પાર હુધ.
 ભર દે ભર દે ગગરયા હુમારી રે.

એવજમેં શલકે મિલા ખાર તેરી ઉલકતમેં
 મુકાલ અબ હુઆ જના તુમારી ફરકતમેં.
 તુમહારે ગમમેં ફંસા હુ અજબ વહેશતમેં
 જો દેખને મુઝે આયા વા પડના હૈરતમેં.

અરે ભર દે રંગસે ગગરયા હુમારી રે.

દાદરા ઝનઝોટી.

યાં ભી હોતે જના યાર કાલી કાલી જુલ્ફોંવાસે
હો ભી જતી હે તકરાર ફિર મિલ લેતે હેં એ યાર.
ઈતના હે તુ કયોં ખેઝીર ઝગડા કરે ના ખોસે ચાસે.

યાં ભી હોતે જના યાર કાલી કાલી જુલ્ફોંવાસે.
એક દિન મેંને ઉસસે પુંછા ઈતના કયોં કરતે હો નખરા.
ખોલા હુસનમેં હું ચકતા અપને જોખનપે મતવાસે.

યાં ભી હોતે જના યાર કાલી કાલી જુલ્ફોંવાસે.
તુઝસે કહતા હું મેં કબસે ડર તો હુકકે કુદર ગજબસે
લડતી ફિરતી હેં ચહ સખસે અપની આંખોંકો સમઝાસે.

યાં ભી હોતે જના યાર કાલી કાલી જુલ્ફોંવાસે.
અકબર દરકા તેરે ફકીર મોઝા કોન ખંવાસે ધીર.
અંખયાં ભરભર આરે નીર અપની ખિદમતમેં જુલવાસે.

યાં ભી હોતે જના યાર કાલી કાલી જુલ્ફોંવાસે.

કંવાલ.

જગ જૈતી શામી ઓતારી તેરે રૂપકે વારી સખદના.
મનમોહન ગિરવર ગિરધારી તેરે રૂપકે વારી સખદના.
તો કોનસી ખેરન ખોટ લાઇ જો તુમસે હુમસે ઓટ લાઇ.
કાદુ ના દિખાવત છબ ખ્યારી તેરે રૂપકે વારી સખદના.
મુખ ચાદર ઉડાહુ રિઝાયે ગયો સુપનેમેં દરસ દિખાયે ગયો.
વા અહેમદ ખનકર આપે ગયો સુપનેમેં દરસ દિખાયે ગયો.
તો સુરત નિપટ મહારૂખી હર રૂપ દિખાવત ખરે રૂખી.
વાકે નેનાં અનોખે છબ ન્યારી તેરે રૂપકે વારી સખદના.

દાદરા.

ખયાં ના ટૂટે હમારી દેખો હો ખાલમા.
શખે વિસાલ ના ગફલતમેં ટાલયે સાહિબ.
જો કુછ હોં આપકે અરમાન નિકાલયે સાહિબ.
જો પી હે મય તો તખીયત સંભાલયે સાહિબ.

(૨૨)

ખેડક કર હાથ ન ગરદન મેં ડાલયે સહિષ્ણ
ટુટે ના ખેત્રેકા હાર-દેખો હો ખાલમા.

કંવાલી લાડલી જન લખનચૌ વાલી.

કેઈ જાકર રસુત્રે પાકસે મેરી ખગર કર દે
ગમે ફરકત નહીં ઉઠતા જો પત્થરકા જાગર કર દે.
મેં આડું અપની પલકોસે ખુદાયા ખાક ગલયોંકી.
મદીનેમેં ઇલાહી તુ અગર મેરા ગુજર કર દે.
મેં રાજ હું ખુદા જનનતમેં ભેજે ચાકે દોજખમેં
ઉસીકી મહેરબાની હે જાધર ચાહે ઉધર કર દે.
શાહુશાહે મદીના ખસ અલી હમકો તલખ કર લે
હમારી આકુમેં ખાલિક અગર પેદા અસર કર દે.

ગજન.

વસલકે ઐશમેં સખ હિજરકે ગમ ભુલ ગયે.
ચાહ રખના યા હમેં જિસકો વો હમ ભુલ ગયે.
વાદાએ વસલ કયામતમેં તો હો ગા ઇફાં.
વાં લી કહીયેગા કે હમ તેરી કસમ ભુલ ગયે.
લિખને ખેડે જો ઉન્ડેં હાલ પરેશાં દિલકા.
હરફે મતલબકો ઉઠાતે હી કલમ ભુલ ગયે.

ગજલ.

કલી અઠ ખેલીયાં હે આર કલી ખંજર લી ચલતા હે
તુમહારા દિલ ખાહેલતા હે હમારા દમ નિકલતા હે.
કલી સિરમેં કલી જુસ્મચૌ જાગરમેં ઐર કલી દિલમેં.
તુમહારા દર્દ ઉઠકર ઇન મકનોમેં ટહુતતા હે.
શમે ફરકતમેં જલતા હે તરખતા હે ઉછલતા હે.
દિલે ખેતાખલી કયા કયા નયે પહુતો ખલલતા હે.
નહી માલુમ કુછ સોજે દરેં પર ઇતના વાકિફ હે.
કસેજે મેં કેઈ ખેદા હુઆ દિલકો મસલતા હે.

(૨૨)

મુખતન્દ્રીક અશઆર.

ઝોંક

આંખમે આંખ લડતી હે મુઝે કર હે દિલકા
કડીં યહ જાયે ન ઇસ વંગે જલ્લમે મારા.

આતિશ

આયે લી લોગ ખેલે લી ઉઠ લી ખડે. હુએ
મેં જાહી હુદતા તેરી મહેફિલમેં રહ ગયા.

ઝોંક

અહિદ શરાબ પીનેમેં કાફિર હુઆ મેં કયોં
કયા એક ચુલ્લુ પાનીમેં ઇમાન ખડ ગયા.

આમિન.

દેખ સો હાલત મેરી એ દોસ્તો
ઉલ્લતે જાનાં ને એસા કરદિયા.

તસકીન.

તુમેંલી ખોલની મુલકેં પડેંગી
દિલે શુમ ગશતા ગર અપના ના પાયા.

નામાલુમ

ખાતોં ખાતોમેં ગયે હુમ લી સમઝ તરઝે શુખન
આંખોં આંખોમેં જો ગેરોમેં ઇશારા હો ગયા.

જલાલી.

લિયે હું કિતનેં દિલ એક એક નાઝપર તુને
ખગલમેં ખેઠ કર ઉનકા હિસાબ દેતા જન.

રિંદ.

જો મર જાઉં તો લોહુ કમરપર મેરી યે ખુદવાના.
મુઆ યહ દરદ ફુરકતમેં કઝાકા એક ખહાના થા.

(૨૩)

નચ્ચર.

વો ખુબ યાદ હે જોસેકો દેકર વસલકી શખ
હયાસે આંખોપે હાયોંકો અપને ધર લેના.

નામાલુમ

હમ તો મરેંગે ચારકી દીવારકે તને
મજનુન કોથા જિનો જો ખયાખાંમેં રહ ગયા.

સુલતાન.

કમર લયકી તો વો રુલ હંસકર જોલા.
ભારા હે કુલોંસે દામન હમારા.

ગુમા.

જખ વસલકા ઝિકર કરતા હું હો જતે હેં ખામોશ
ધંકાર તો એક તરફ રહા ધંકારબી છોડા.

નસીમ.

કયા ડરાતે હો વાઈઝકે ખખરદાર રહો.
કયા જોહનુમ ભી કોઈ કુંચે જના હોગા.

અખખાસઅલી.

એક જોસે કી હો ખેરાત તો જાને જાને
ખુપકી ચુર હુઈ જુતીયાં ખાતે ખાતે.

અમીર.

થરથરાતા હે અખ તલક ખુરશીદ
સામને તેરે આગયા હોગા.

કલીમ.

મરકિસકે ધંતઝારમેં ચેહુ ખેઅજલ ગયા.
આંખે જોયું ખુલી રહી ચૌર દમ નીકલ ગયા.

(૨૪)

શૈક્તા.

ઇંદકે દિનથી ના દેખા ઉસ હલાલ અમરકો આહ
ચાંદ દેખા હમને લેકિન મુંહ ન દેખા ચાંદસા.

તજદલા (યહ ખાત અચ્છી નહી)

ઇશકમેં કરતે હે ખદનામ તજદલાકો અણસ
વો ખીયારા કલી ઉસ કુંચેમેં આયા ન ગયા.

તાખાન.

કિસ કિસ તરહકી દિલમેં ગુઝરતી હેં હસરતેં
હે વસલસેં ઝિયાદા મઝા ઇન્તઝારમેં

જુરઅત.

મેં જો રોતા હું તો પુછતે હું વો આપ હી હંસકર
તુને દિલ જિસકો દિયા હે વો સીતમગાર હે કયા

શએર.

અપની તો વહી ઇંદ અમીન જિસ રોઝકે હમદમ.
મુખકા નઝર આ જાયે લખે ખામ કિસીકા

હૈદર.

ઈરાદા હે ખેદખ કુછ ઇસ અશમતરકા.
પ્રુદા હાકિઝ આજ અપની દિવારો દરકા.

સયદ.

ના ગાઝા ન ગુલગોના હે ન રંગ હિના તુ
એ પ્રુન શુદા દિદ તુ તો કિસી કામ ન આયા.

શાયક.

એન ઇસ દિલકો ના એક આન તેરે ખિન આયા.
દિન ગયા રાત હુઈ રાત ગઈ દિન આયા.

(૨૫)

નામાલુભ.

મેં તો ખદનામ હુઆ ઇશકમેં અદસાહ કરે
વો લી ખદનામ હો જિસને મુઝે ખદનામ કિયા.

શગુફતા.

આંખેં ચુતકે શખ વોહ ખહાનેસે ઉઠ ગયા.
હરફે મરરબ્બત આહ! ઝમાનેસે ઉઠ ગયા.

બેબાકે

મજલિસમેં હમને ઉસકી તોહમતકે ડરકે મારે
સો સો (૧૦૦) જગહસે ઉઠ કર અપના મકાન ખદલા.

મુસહફી

મુલકેં જો મુહમેં લી તો કહા માર ખાયેગા.
ચુખીં લવેં તો ખોલાકે તલવાર ખાયેગા.

હસન

અબી દિલકો લેકર ગયા મેરે આહ
વોહ ચલતા રહા મેં પુકારા કિયા.

મીર

મેં વો રાનેવાલા જહાંસે ચલા હું
જિસે અપ્પર હર સાલ રાતા રહેગા.

ફરદ

સતેહ સીને પર તેરે એ ખુતે નોખેઝ ચહ કયા
ઉભરા ઉભરા નઝર આતા કુછ ઉઠા ઉઠા.

સોદા

તેરા દિલ મુઝસે નહીં મિલતા મેરા દિલ રહ નહીં શકતા.
ગરઝ એંસી મુસીબત હે કે મેં કુછ કહ નહીં સકતા.

ભામિન.

ઉલ્લા છે પાઉં ચાર કા બુલકે દરામમેં.

હો આપ અપને દામમેં સમ્યાદ આ ગયા.

ઝંફર.

ગાહ ગરમી ગાહ સરદી ગાહ દિન હે ગાહ રાત
એ ઝંફર રહતા નહીં દાયમ ઝમાના એકસા.

નામાલુમ

હમ તાલિમે શોહરત હેં હમેં નામસે હે કામ.

ખદ અગર હોંગે તો કયા નામ ન હોગા.

ઝંફર.

આયેગા હમકો કહાં તક કુરકતે જનાકા ગમ.

દેખ લેના ખાતે ખાતે ગમકા મુંહ ફિર જાયેગા.

ઝંફર

તુમને કિયા નાયાદ કલ્લી બુલકર હમેં.

હમને તુમહારી યાદમેં સખ દુષ્ણ બુલા દિયા.

નામાલુમ

ખોસોંસે નીલ પક ગયે હોંટોંપે ચારકે.

ચાહ કયા કિયા રુલાખદો સોસન ખના દિયા.

આબાદ

અકસ દરયામેં પડેગા તેરી બુલકોંકા અગર

મછલીયોંકો શુભા હોગા દામ માહી ગીરકા.

દાગ

યે સ્ત્રીના, યે ભગર, યે દિલ, ય સર, યેહલક, હાઝિર હે.

નિકાસે હોસલા નાવિક ફિગન શમશેર અન અપના.

(૨૭)

નાસીખ

હુસનભી કયા ચીઝ હે ગહિંઝ ઝરા ઇન્સાફ કર.
અપને ખન્દોંકો ખુદા દેતા હે લાલચ હુરકા.

ઝંકર.

ઇતના મિલયે ખાકમે જો ખાક ભી હુંડે કોઇ
ખાક સારી ખાકછી ગર ખાક સારી રહ ગઇ. (દિખાજી)

આસમ.

ઇન્કારમેં ખોસેકે કહીં સુખેહ ના હોજયે
કયા વસલ્લકી શખ આહ ચડુતકરાર નિકાલી.

ના માલુમ.

મજનુનકા હાલ સુનકર પ્રેશાન હો ગયે
મેરી અગર સુનોગે તો ઐશાન જાયેંગે.

કલીલ.

રખોંમેં આંખોંમેં કયોંકર તુઝેકે હે ખરસાત
ફિર એસા ધરકે જો ખાના ખરાખ ટપકે હે.

મીર.

હસકા ગઝબસે નામા ન લિખના તો સહુત હે
લાગોંકે પુંછનેકા કોઇ કયા જવાખ દે.

દાગ.

ઉન્હોંને વાયદા કિયા આજ શખકે આનેકા
ખુશી તો જખ હે ખુદા ખેરસે ગુઝારે દિન.

નામાલુમ.

ફિર ખુદા જાને કહાં તુમ હમ કહાં
મેલકર ખેઠે હું ગની મત જાનયે.

નામાલુમ.

ઠાસિંહ હમારા નામ ન લેના તુ ચારસે
કહના કિસીકી જન હે હાંટોપે આ ગઇ

હફીઝ

રૂખરૂ ગેરોંકે ચિકવા કયા કરે હમ આપકા.
હે રહેંગી ફિર કબી ખાતે હમારી આપકી.

અદમ

આહ ખીચુંગા મેં જિસ રોઝ કેયામત હોગી
કાંપ જાયેગી ઝમીન ચરખપે આફત હોગી.

નામાલુમ.

કયા તારીફ લિખું મુલકી એ.ર મુલકે ખમકી.
મિજલીલી કદમ ચુમકે અર્શપે જા ચમકી.

ઝફર.

તકાઝાહે જો યે મુઝમે કે લા માંગા હે દિલ હસને
કોઇ તુ રફા લી લાયા હે ઉસકા નામા ખર દસ્તી.

અરમાન

હુશ આતેહી તેરે દિલમેં ચરાશત આઇ
ચહ જવાની તેરી આઇ કે કેયામત આઇ.

નામાલુમ

છુપતી નહી હે ખાત ખનાવટકી ખાલ બર
ખુલ જતી હે અખીરકો રંગત ખીઝાખડી.

દાગ

તુ હે કયા માથુક જો હમ ઇલતજા તેરી કરેં
તુ ગયા તો હમલી તુઝસે એ દિને મુઝતર ગયેં

હશિમત

ધર દોહી કદમ પર હે મેં ધન કદમોં કે સદે
બહાદુરે કોઇ દો ચાર કદમ ઔર ઝિયાદા.

નામાલુમ

ગુરતાખીયાં માફ હોં હે યેહ શમે વિસાલ.
મેસખર આજ દિલ હે તો મે અખતિયાર હાય.

ઝોક

ને કહેંગે તુમ કહેંગે હમબી હાં યુંહી સહી
આપકી યુંહી ખુશી હે મેહરબાં યુંહી સહી

દાગ

હાથ બાંધે હુઐ અગયારકે સાથ આઐઐ
હમ દિખાદેંગે મઝા રોઝે જઝા હોને દો

અહસન

તુમ તો દિલ માંગો હો યહાં જન તલક હાઝિર હે
ખાતયે બી હે કોઇ આપકે ફરમાનેકી

અમીર

વસલ પ્યુત હોતા નહીં હે યા ખુદા મિલતા નહીં
કુંદને પર આદમી આયે તો ક્રિયા મિલતા નહીં

દાગ

અમયે થમચેકે નિકલ જાયે ઝરા જન હઝી
મેં તો રૂખસત ના હુઆ આપકી રૂખસત કેસી

દુરવેશ

અબી તો શુમ હુઆ હે ચક ખેચક પહલુમે દિલ અપના
સહીં હોગા કહીં કુરો ધંધર દેખો ઉધર દેખો

આતિશ

બેગિન્તી બોસે લેંગે રૂબે દિત્ર પસંદકે
આશિક તેરે પડહે નહીં ઇલમો હીસાબકો.

નામાલુમ

ઝાહિદ શરાબ પીને દે મસજીદમેં ખેઠ કર
યા વો જગહ બતાકે જહાંપર ખુદા ન હો.

ઇનશા

હો જો ઇનશાકો ઇમજૂત તો ભરે વો નાલા
કમી બુલબુલકે ફરિશતોં કો બી જો યાદ ન હો.

સચ્ચદ

યાર મેરી ખાલીસે ન ઉદો ન જુદા હો
હાલત મેરી અચ્છી નહીં કયા જાનયે કયા હો.

ના માલુમ

જો ધરમેં બસ રહે હેં કયા જાનેં કદર ધરદી
અહસે સફરસે પુછો કયા લુતફ હે વતનમેં

અમાર.

સુન્તે હો આપ સોર ઝમાનેકા દરદ દિલ.
કહિયે તો મેં બી કિસ્સા સોઝે જીગર કહું.

નાસિખ

અશક થમ જાયેં જો ફરકતમેં તો આંસુ નિકસેં
પ્રશક હો જાયેં જો પાની તો હવા પેદા હો.

માહિર

એસા મિટા દિયા હો ફતકને કે મિસસે ખાદ
ગર ખાક પર ચલું તો કદમકા નિશાંન હો.

ਨਰਸਾਘ.

ਛਾਥ ਮੁੰਛੜੇ ਫੇਰ ਲੇ ਤੇ ਫੇਰੇ ਵੇ ਕਿਸ ਅੰਧਾਰੇ
ਘਰਾਘਰੇ ਨੇ ਧੁਮਰੇ ਫੇਰੇ ਫੇਰੇ ਲਘ ਐ ਰਖਸਾਰੇ।

ਸਾਫ਼ ਆਲਮ

ਓੜਨੇਕਾ ਤੇ ਮਝਾ ਤਘ ਫੇਰੇ ਫੇਰੇ ਐਰ ਧੁਨੇ
ਘਾਟਮੇ ਫੇਰੇ ਫੇਰੇ ਫੇਰੇ ਫੇਰੇ ਐਰ ਧੁਨੇ

ਭੜੀ

ਸ਼ਕ ਨ ਘਜਲੇ ਫੇਰੇ ਫੇਰੇ ਫੇਰੇ ਫੇਰੇ ਸਘ ਭਰੀਨ.
ਤਫਾ ਤੇਰੇ ਨੇ ਫੇਰੇ ਫੇਰੇ ਫੇਰੇ ਫੇਰੇ ਮਝਾਰੇ

ਸੋਢਾ

ਫੇਰੀ ਨਹੀਂ ਫੇਰੇ ਫੇਰੇ ਨ ਘਾਟੀ ਫੇਰੇ ਫੇਰੇ ਨੀਂ
ਫੇਰੇ ਫੇਰੇ ਫੇਰੇ ਫੇਰੇ ਵੇ ਫੇਰੇ ਫੇਰੇ ਫੇਰੇ ਫੇਰੇ

ਅਮੀਰ

ਮਝਲ ਮੇਰੀ ਨਹੀਂ ਫੇਰੇ ਫੇਰੇ ਫੇਰੇ ਫੇਰੇ ਫੇਰੇ ਫੇਰੇ ਫੇਰੇ
ਫੇਰੇ ਫੇਰੇ ਫੇਰੇ ਫੇਰੇ ਫੇਰੇ ਫੇਰੇ ਫੇਰੇ ਫੇਰੇ ਫੇਰੇ

ਫਾਗ

ਮੁਝੇ ਫੇਰੇ ਫੇਰੇ ਫੇਰੇ ਫੇਰੇ ਫੇਰੇ ਫੇਰੇ ਫੇਰੇ ਫੇਰੇ
ਫੇਰੇ ਫੇਰੇ ਫੇਰੇ ਫੇਰੇ ਫੇਰੇ ਫੇਰੇ ਫੇਰੇ ਫੇਰੇ ਫੇਰੇ

ਨਾਮਾਲਮੇ.

ਸੀਨੇਮੇ ਫੇਰੇ ਫੇਰੇ ਫੇਰੇ ਫੇਰੇ ਫੇਰੇ ਫੇਰੇ ਫੇਰੇ ਫੇਰੇ
ਫੇਰੇ ਫੇਰੇ ਫੇਰੇ ਫੇਰੇ ਫੇਰੇ ਫੇਰੇ ਫੇਰੇ ਫੇਰੇ ਫੇਰੇ

ਨਾਸਿਘ.

ਸਾਗਿਰਮੇ ਅਕਸ ਰਖ ਰਖੇ ਫੇਰੇ ਫੇਰੇ ਫੇਰੇ ਫੇਰੇ
ਫੇਰੇ ਫੇਰੇ ਫੇਰੇ ਫੇਰੇ ਫੇਰੇ ਫੇਰੇ ਫੇਰੇ ਫੇਰੇ

(૩૨)

હસરત

હવાસે ખાલ ઉન મુલકોંકે રૂખ સારોંપે હિલતે હે
હિસે ખીમાર ઉઠ ખેડો કે દોનો વજા મિલતે હે

તપીશ

તુમ તો કહતે હો કે હમકે ખાલ આજતા હું મેં
પર ખુદા જાને હમેં હમકા ભરોસા કુછ નહી.

ઝોક

તેરા નઝીર વો હે જિસકોં તુ આઈનેમેં
કહતા હે દેખ અલલાહ !! એસે ભી આદમી હે.

દાગ

તમ્હારે વારતે મેં ગેરકો તન્હા ના છોડું.ગા
સમઝ લેના કે દો મુરદે ગરે.ગે એક મદદનમેં

અમીર

ઝહિદ તેરે ફરીશતોં કેા યે દિન નહીં નસીબ
જનનતસે દુર આયે જો હમ આરજુ કરેં.

ગાલિબ

દોનોં જહાન દે કે વો સમઝે યે ખુશ રહા.
યાં આપડી યેહુ શરમકે તકરાર કયા કરેં.

ઝામિન.

આશિકકો કામ કયા હે શરાખો કખાખસે
હમ ખાને વાલે ખુને જીગરકી ઝીઝાકે હે.

મીરઅમન

યહુ ધર ગોકે મેરા હે તેરા નહીં
પર અખ ધર યહુ તેરા હે મેરા નહીં.

જલાલ.

જિસ જગહ ચાહો રહો આકે ધર અપના કર લો
દિલ હી તુમસે હમેં ખ્યારા હેં ન ખ્યારી આંખેં.

દાગ.

છ ચાહતા હે કે કુદરતે સાનઆ પે હું નિસાર
દિવખરકો ખીંકર સામને ચાહે ખુદા કરું.

અમીર.

મિલને ન મિલનેસે મુંઝ કયા કામસે હે કામ
જખ તકકે દમમેં દમ હે તેરી જુસ્તજુ કરું.

આતી.

ન કરના ગમ મેરે મરનેકા હરદમ એનસે રહના.
ખહોત નામુક તખીયત હો તમહેં સમઝાયે જાતે હે.

અસીર.

મિલ્લા જિસ દિન વો તન્હા ખોસા લેંગે હમ અખરદસ્તી
હમારા દાંત હે મુદદતસે ઉસ મેખે અંખદાં પર

બેહોશ.

ખુશોદ હો મુખરે. મે તેરે ક્યોંકર મુકાબિલ
તુ ઝુફ્ફ અગર ખોસે તો હો શામ અમીનપર

ના માલમ.

હોતા હે હાલ ખદમેં કિસીકા શરીક કોન
પતે બી ભાગતે હે ખીત્રાંમેં શજરસે દુર

અસગર.

હવા હે માંગ મેં દીલ ગુમ કહો ધસ વકત કહાં કુ'હ
કે આધી રાત ઉંધર હે ઝોર આધી રાત ઇંધર

ઝર.

ખદગુમાની દેખો લાયે સાથ આપને ગેરકો
ખવાખમેં બી આયે વો ગર આશિકે મુઝતરકે પાસ.

દાગ.

મિલતે હું તેરે આહુનેવાસે મેં તેરે હંગ
જો તુઝપે મિટ ગયા મુઝે હૃદયને મિટા દિયા.

અમીર.

હુકમ હે ચહ કે ના આયે કેઈ દરવાઝેપર
આસરા તુને ગરીમોંકા સનમ તોડ દિયા.

આશુક્તા.

ને નામા ખર ગયા વોહ ગયા જનસે વહાં
અખ જ મેં હે રકીબકો હમ નામા ખર કરે.

બેદિલી.

દિલે પુર ગમકે રહનેકે ચહી દોનો ઠિકાને હે
કબી તાહે અખન્દાંમેં કબી મુલકે પરેશાંમે.

દાગ.

ઉસ પ્યુતકી મહોખ્ખતમેં કયામતકા મગ હે
કાફરકો બી દોઅખમેં પરોમાં નહીં દેખા.

અમીર.

નહીં હે મોહર લિક્ષાફે એ કાસીદ
ચહ હાગ હે મેરી કિસમતકી ના રસાઈકા

ના માલમ.

ખલાકા સામના હે ન લા એ ફરયાદ કરતે હેં
ફિરાફે. ચાર આફત હે ના જીતે હે ના મરતે હે.

ગાલિખ.

શખકો કિસીકે ખવાખમેં આયા ના હો કહી
દુખતે હે આજ ઉસપ્યુતે નાઝુક ખદનકો પહી

(૩૫)

ઝૂર.

પહ ખાતે હેં કે ખોસા હમકો વો દિલખર નહીં દેતા
જો હમ લેને પે આયેં રખેં તો કયોંકર નહીં દેતા

આતિશ.

ઝાલકા હરે હમારે તકલુક શમે વિસાલ
રોઝનકે ખદસે ઇતર જલાયા શુલાખકા

ના માલમ

અપની શમે વિશાલકા ઉલટા ઝમાના થા
ઉપર દરીથી ઝોર તસે શામીયાના થા.

મીર.

કાશ ઉસકે રૂખે ન કરેં મુઝકો હસરમે
કિતને મેરે સવાલ હેં જિનકા નહીં જવાબ
(યેમસ્તી)

રૂપા.

મસ્ત હોકર ગીર પડે હેં હર તરફ દીવારો દર
અમરે રહમત હેં ખરસ્તા થા ખરસ્તી હેં શરાખ.

અમીર મીનાઇ.

દેખા ન એક રંગ જહાને દુરંગમે
અમઝા કિસીકા હેં તો કિસીકા ખુરા નસીખ.

અયાસ.

દિલ લે ગયે મેરા રૂખે રોશન દિખાકે આપ
હેં મુલમ ચોરી કરતે હેં મશાલ જલાકે આપ.

સોદા.

દૂશમાઓગે જો તુમ તો ઉઠાલિગા મે પહાક
પર ગેર કી ન જાયેળી મઝસે ઉઠાઈ ખાત.

(૩૧)

ધુગાન.

મુમકિન નહીં કે ગેર ન હોવે રકાબમેં
તુઝકો ખદા ન લાયે હમેર મઝાર પર.

અસીર.

ઠહનેકો યોં જહાં મેં હજરોં હેં ચાર દોસ્ત,
મુશકિલકે વકત એક હુ પ્રવરદિગાર દોસ્ત.

મુલતાન.

રિન્દોંને આજ નરોમેં કયાં ધજ નિકાલી હે
મીના ખગલમેં સરપે સમુ જામ દોશ પર.

ઝફર.

કાકલમેં દિલ ફૂંસે કે ગિરફતારે ઝુલ્ફ હો
ફરમાઈયે જો ઇસમેં હો સરકારકી સલાહ.

સોઝ.

દખસત જો જે મુઝકો તોં મેં તેરે પાઝકા
ખોસા હું ઇસ તરહકે હિનાકો ન હો અખર

ઝામિન.

જાન હું ઓર દિલ ભી હું મિનનત કરેં પાઝાં પદુ.
આજ દિલખરકો મુઝે ધર અપનેં લાના હે જર.

તમામ શુદ્ધ

ઐ શાંતિ શાંતિ શાંતિ શાંતિ.

ઇસકા દુસરા હિસ્સા ફિરદોસકા ગજરા ગોહેર મુખઈ
ખપ રહા હે.

આપકા દાસ

ગુલા ગાજીયાબાદી

માલિકઐ મેનેજર.

